

ČREŠNJEŠOLČEK

Št. 1
Šol. l.: 2018/19

**AKTUALNO NA
ŠOLI IN NJENI OKOLICI**

**ŠOLA V NARAVI
NA MORJU**

NAJBOLJŠE ŠALE

**VIC&ŠTOS:
»PRVI ŠOLSKI DAN«**

NAJ UČITELJ/ICA JE ...

**EKSKLUZIVNI INTERVJU Z GOSPO RAVNATELJICO:
»PONOSNA SEM NA VSE UČENCE!«**

IN ŠE MNOGO VEČ ...

ŽELIMO VAM PRIJETNO BRANJE!

IŠČEMO MASKOTO ČREŠNJEVCA!!!

Ker učenci naše šole pogosto sodelujemo na tekmovanjih in prireditvah, želimo ustvariti podobo, ki nas bo tam spremljala. Zato poteka likovni natečaj z naslovom: »IŠČE SE MASKOTA ČREŠNJEVCA«.

NAVODILA ZA SODELOVANJE:

1. Nariši maskoto in sliki dodaj naslov (slika naj bo vsaj malo tematsko vezana na naš kraj).
2. Sliko dopolni s svojim imenom, priimkom, starostjo in razredom.
3. Do 31. 1. 2019 pošlji sliko (v PDF obliki) na naslov:
nina.globovnik@gmail.com
(učiteljica Nina Globovnik) ali jo oddaj enemu od učiteljev turistične vzgoje (Nina Globovnik, Igor Keber).

OBVESTILO!!!

NA ŠOLI ZARADI PREVELIKE PORABE PLASTIKE NE BO VEČ PLASTIČNIH LONČKOV, ZATO MORAMO IMETI UČENCI S SABO PLASTENKE.

Risba: Alina Tomažič

KOLOFON

NOVEMBER 2018, 1. ŠTEVILKA

UREDNICI:

MAJA LONČARIČ
ELA SKALE

MENTORICA:

NINA MIKLAVC

FOTOGRAFIJE (če ni označeno drugače):

cresnjevec.si
pexels.com
učenci šolskega novinarstva

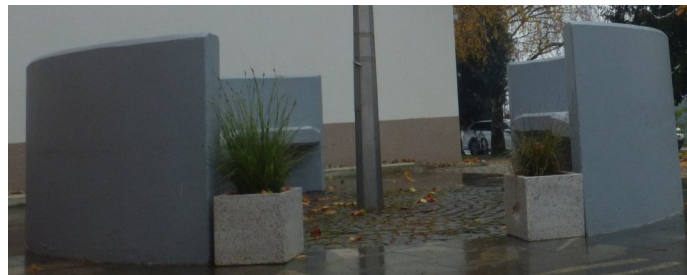
PRISPEVKI:

NASTASSJA ALEKSIČ
EVA GOLOB
ANJA GORIČAN
NUŠA KROŠEL
IZA LAUFER
MAJA LONČARIČ
ALJAŽ PLIBERŠEK
ZOJA PODGORŠEK
ELA SKALE
ZOJA ŠPEH PRUŠ
VANESSA TIČ
ALINA TOMAŽIČ
KAJA VINTER

OBNOVA ŠOLE

Med preteklimi poletnimi počitnicami se je začela prenova naše šole, ki so jo pridni in marljivi delavci uspešno zaključili. Šolski novinarji smo raziskali, kakšne so spremembe na šoli in v njeni okolici.

Dobili smo nova okna, ki smo se jih v vseh učilnicah zelo razveselili.

Opazili smo razliko - včasih modre ograje in oranžne klopi, pobarvane sivo.

Tudi naša šola je se je razveselila nove barve, učenci pa smo navdušeni, saj nam je prijetno toplo.

TEKMOVANJA NA NAŠI ŠOLI

Učenci naše šole tudi letos sodelujemo na mnogih tekmovanjih, na katerih dosegamo lepe rezultate...

LOGIKA

27. 9. 2018 je v Sloveniji potekalo šolsko tekmovanje iz logike. Veliko učencev iz naše šole je prejelo tudi bronasto priznanje na tem tekmovanju.

Bronasto priznanje so prejeli:

2. razred Ema Krhlanko Nika Črešnik	Lan Kovačič Mark Ptičar	7. razred Alina Tomažič Ela Skale Jaka Kop
3. razred Zarja Horvat Maša Kop Matija Šalabalija Zarja Tič	5. razred Jure Pahič Enej Krhlanko Jure Kop Ana Pogorevc Matic Hecl	8. razred Rok Vlaj
4. razred Nika Gošnik Jurij Mikulič Maruša Rak Ema Frešer	6. razred David Ahec Igor Ahec Jakob Vid Horvat	9.razred Katarina Grilj Matic Koren Gal Detiček

Na državno tekmovanje v Framu so se uvrstili Alina Tomažič, Ela Skale (7. r.), Rok Vlaj (8. r.), Katarina Grilj in Matic Koren.(9.r).

ČESTITAMO
VSEM
TEKMOVALCEM!

SLADKORNA BOLEZEN

12. 10. 2018 je potekalo šolsko tekmovanje v znanju o sladkorni bolezni.

Tekmovali so:

7.razred Alina Tomažič Ela Skale	9. razred Katarina Grilj Matic Koren Gal Detiček
---	--

Na državno tekmovanje se je uvrstila Katarina Grilj (9. r.)

ATLETSKA OLIMPIJADA

V četrtek, 4. 10. 2018, je potekala 35. atletska olimpijada na Stadionu Slovenska Bistrica.

Naši učenci so osvojili odlične rezultate:

- **1. mesto** med starejšimi deklicami v suvanju krogle je osvojila Julija Švab,
- **2. mesto** med mlajšimi dečki v skoku v višino je osvojil Lan Lozinšek,
- **2. mesto** med mlajšimi deklicami v skoku v višino je osvojila Alina Tomažič,
- **3. mesto** med starejšimi dečki v teku na 60 m pa je osvojil Gal Detiček.
- **2. mesto** med starejšimi dečki v skoku v višino je osvojil Maj Hudin,

USTVARJALNE DELAVNICE

Šolski novinarji smo organizirali ustvarjalne delavnice na temo noč čarovnic. Udeležili so se jih učenci od 1. do 3. razreda.

Razdelili smo jih v dve skupini, saj se jih je prijavilo nepričakovano veliko. Tega smo bili seveda zelo veseli, saj smo tako lahko izdelali veliko izdelkov.

Skupini smo razdelili na 1. in 3. razred, drugošolci pa so bili v obeh skupinah.

V prvi skupini, kjer so bili drugošolci in tretješolci, so učenci izdelovali duhce, buče in netopirje iz plastičnih lončkov in papirja. Potrebovali so malo pomoči, a večino dela so opravili sami. Izdelki so bili čudoviti. Prav taki so bili tudi izdelki druge skupine, kjer so nastali duhci in netopirji.

Nad delavnicami smo bili vsi navdušeni in z največjim veseljem bi jih še kdaj ponovili.

»STRAŠLJIVI« NATEČAJ

Zmagovalec naše nagradne igre je...

ŽAN PODGORŠEK, 3. r.,

ki je napisal:

»Bučo bi se privezalo na vrvico in bi se jo dalo na vrata, ki bi bila priprta. Vrvico bi se prilepilo na strop. Na bučo bi dali stara oblačila, ki bi jih zmočili z umetno krvjo. Ko bi se vrata odprla, bi buča padla.

Žan bo dobil ogromen paket sladkarij, v roku enega tedna.

Kupona ne bomo podelili, saj nobena ideja učencev od 6. do 9. razreda ni ustrezala navodilom ali pa ni bila dovolj izvirna.«

VAŠ/A NAJ UČITELJ/ICA JE ...

UČITELJICA: SLAVICA KNECHTL!

Zmagovalka naše ankete, ki je zmagala s skupno 41 glasovi, učiteljica Slavica Knechtel, je bila, ko je izvedela za zmago, zelo skromna z besedami. »Danes ne bom mogla spati!« nam je malo v šali, malo zares povedala učiteljica in dodala, da je zelo ponosna in počaščena.

ŠOLA V NARAVI NA MORJU

Sedmošolci smo se v spremstvu naših razrednikov, Žarka Šalabalije in Sebastjana Groska, odpravili v petdnevno šolo v naravi, ki smo jo v družbi učencev OŠ Leona Štuklja Maribor preživeli na morju. Za spanje, hrano in dnevne dejavnosti je poskrbel CŠOD Burja, kjer so nas prijazno sprejeli.

Ponedeljek, 12.11.2018

Takoj ko smo z avtobusom prispeli pred CŠOD Burja, smo se namestili v bungalovih in izvedeli, kakšna so pravila hišnega reda. Nato smo se razdelili v štiri skupine z različnimi tematikami: Gospodarski pomen morja, Zaščiten območja morja, Razdalje in Skozi fotografski objektiv. Naši mentorji so nam skupine opisali in nam predstavili naše naloge.

Po večerji smo na bližnjem igrišču priredili nogometno tekmo z učenci iz Maribora in se razveselili zmage.

Torek, 13.11.2018

Vse skupine smo se takoj po zajtrku odpravile na teren, kjer smo začeli pridobivati material za končno predstavitev našega dela. Po kosilu smo ta material zbrali in iz njega začeli pripravljati predstavitev.

Po večerji so se Mariborčani odpravili na sprehod v Portorož. Mi smo na igrišču priredili zabavo za Elin rojstni dan, ki ga je slavila ravno takrat. Na zabavi ni manjkalo niti glasbe in sladkarij :).

Sreda, 14.11.2018

Z različnimi prevoznimi sredstvi smo se zjutraj odpravili v različne kraje Primorske, kjer smo, podobno kot v torek, raziskovali in počeli stvari, pomembne za skupino. Popoldne je spet potekalo podobno kot prejšnji dan.

Po večerji smo se za razrednikoma odpravili na sprehod v mesto, kjer smo ravno tako v zabavnem vzdušju proslavili Lanov rojstni dan. Pred vrnitvijo v sobe smo pohiteli še v Mercator :).

Četrtek, 15.11.2018

Naše jutro in popoldne sta potekala tako kot prejšnja dneva. Našo predstavitev smo zaključevali in se počasi že pripravljali, da jo pokažemo in opišemo ostalim.

Po popoldanskem delu je šest učencev iz našega razreda rešilo spletno tekmovanje Bober. Po večerji smo imeli prosti čas, ki smo ga izkoristili, tako da smo se bolj povezali z učenci iz Maribora in tudi med sabo.

Petek, 16.11.2018

Ko smo se zbudili, smo imeli do zajtrka čas, da vzamemo svoje stvari in pospravimo bungalove. Po zajtrku smo vse skupine končale predstavitev in jo vadile.

Kasneje smo se vsi zbrali v učilnici, kjer smo predstavili naše delo še drugim skupinam in učencem.

Takoj po kosilu smo se z avtobusom odpravili domov, kjer so nas veselo pričakali starši.

V šoli v naravi smo se imeli lepo.

Spoprijateljili smo se z Mariborčani, stkali močnejše vezi med sabo in izkušnjo bi z veseljem ponovili še kdaj. 7.r.

Tam smo si ogledali nogometno tekmo med Slovenijo in Norveško. Tekma se je končala z izenačenjem, mi pa smo se okrog polnoči zaspani vrnili z zabavne izkušnje.

Takoj po šoli v naravi smo se skupaj z učenci osmega in devetega razreda odpravili na stadion Stožice.

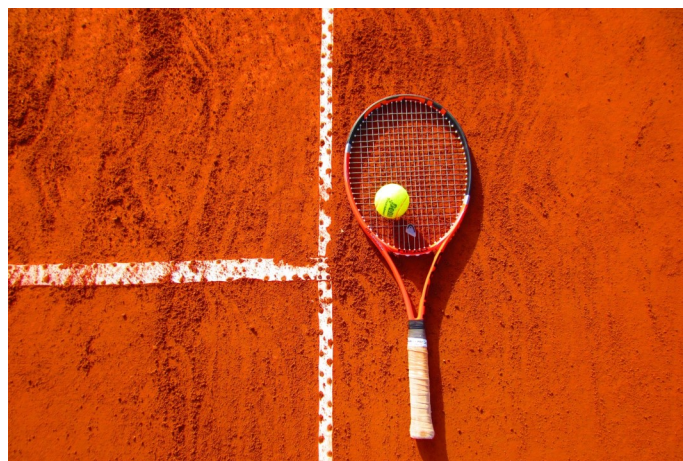
TENIS

Tenis je šport, ki se igra z loparjem in votlo, gumijasto žogico. Igramo ga v dvorani na zunanjem igrišču ali v balonu. Balon je igrišče, ki ga prekriva posebno platno, zato da lahko v njem igramo tudi pozimi. Igrišče je po navadi prekrito z lešem (posebni pesek), lahko pa je tudi travnato, asfaltirano ali narejeno iz umetnih mas. Običajno teniško igrišče je dolgo 23,77 m in široko 8,23 m. V primeru dvojic pa 10,97 m. Na polovici igrišča je mreža, ki je daljša od igrišča, na sredini visoka 91,4 cm, na koncih pa 1,06 m. Podprta je z dvema kovinskima tramovoma. Ob robu igrišča je prostor, v katerem čakajo pobiralci žog, ki odbite žoge vrnejo v igro.

S tenisom se lahko ukvarja vsak, ki lahko obvlada lopar in ima čas za vsaj en enourni trening tedensko. Trening lahko ima individualno (trenira sam) ali pa v skupini. Za tenis igralec ne potrebuje nujno soigralca, razen če igra v dvojicah.

Za tenis ni potrebno veliko opreme. Vse, kar potrebuješ za trening, je teniški lopar prave velikosti in teniške žogice. Da je lopar prave velikosti, preveriš tako, da se postaviš pokonci ter lopar prav tako pokončno postaviš ob sebi. Njegov ročaj bi takrat moral segati malo čez konice tvojih prstov. Če igraš sam in le za zabavo, moraš najeti še teniško igrišče. Če pa redno treniraš in imaš najetega trenerja, bo po navadi on poskrbel za igrišče in žogice.

Na začetku igre igralca stojita vsak na svoji strani mreže. Eden od igralcev je server, ki žogico z začetnim udarcem udari na drugo stran igrišča tako

hitro in natančno, kot lahko. Server se pred začetkom igre določi z žrebom poraženec lahko izbere stran igrišča. Pri dvojicah pa se lahko soigralca odločita, kateri bo v določenem nizu serviral. Tisti, ki ne servira, pa žogice sprejema. Servis mora igralec udariti naravnost v polje. Če se žogica odbije od mreže, je servis nepravilen in ga server lahko ponavlja. Na voljo ima dva servisa; če zgreši oba, nasprotnik dobi točko. Sprejemalec mora pustiti, da se žogica v igrišču enkrat odbije, nato jo odbije nazaj. Kasneje ni nujno, da se žogica odbije v polju, a se prav tako ne sme odbiti več kot enkrat. Med igro se žogica lahko dotakne mreže.

Pri tenisu zmaga igralec, ki prvi zmaga 7 nizov. Niz zmaga tisti igralec, ki prvi osvoji 4 točke. Točke štejemo tako: ena točka (15), druga točka (30), tretja točka (40) četrta točka— igra (zmaga). Če sta igralca ob koncu tretje točke izenačena, igrata na prednost. Tisti, ki prvi zmaga, dobi prednost. Če zmaga še enkrat, zmaga niz, drugače se mu prednost odvzame in igra je spet izenačena. Igralca po koncu vsakega lihega niza (prvega, tretjega, petega ...) zamenjata strani. Obstaja približno 15 teniških udarcev, od katerih so najbolj osnovni forehand, backhand in servis.

Tenis ima nekaj pravil za izgubo točk, ki so, če se žoga med igro odbije od katerega koli predmeta, ki ni mreža, je točka nasprotnikova. Če se žoga odbije od loparja, ko ga igralec ne drži v rokah, gre točka nasprotniku. Če se žoga odbije od telesa igralca, točko dobi nasprotnik. Razen teh ni veliko posebnih pravil, ki bi jih igralci morali upoštevati, razen enega. Igralci morajo biti primerno oblečeni in obuti. Na običajnih teniških turnirjih ni pomembno, kakšna oblačila nosiš, a na Wimbledonu morajo biti vsi oblečeni popolnoma belo.

EKSKLUZIVNO Z GOSPO RAVNATELJICO:

»PONOSNA SEM NA VSE UČENCE!«

Na naši majhni šoli se vsi zelo dobro poznamo, zato vsi tudi dobro poznamo našo ravnateljico. Šolski novinarji smo se potrudili in izvedeli tudi nekaj podrobnosti, ki jih najbrž še nisi vedel/a. Intervju prinaša aktualne in zanimive teme, povezane z gospo ravnateljico in našo šolo!!!

Nam lahko opišete zgodbo ravnateljstva na naši šoli?

Vse se je začelo leta 2007. Na šoli sem bila svetovalna delavka. Ko je bil takratni ravnatelj odsoten, so moji sodelavci izrazili željo, da bi ravnateljica postala jaz. Ob začetku ravnateljstva pa so mi podarili rožo, in sicer zaradi poguma. Ker sem si upala prevzeti mesto ravnateljice.

Vam je všeč biti ravnateljica na naši majhni šoli in kakšne so prednosti in slabosti dela na njej?

Na tej šoli zelo rada delam prav zato, ker je majhna vaška šola. Tako lahko poznam vse otroke po imenu in priimku, vem pa tudi, v kateri razred hodijo. Prav tako poznam tudi vse zaposlene. Zagotovo so prednosti v tem, da poznam vse in ker vsi poznajo mene. Tudi v tem, da se kolektiv med seboj pozna. Slabost pa je, ko nekdo zboli in mora pouk potekati drugače.

Ste že od malega želeli postati ravnateljica?

Nikoli niti nisem razmišljala, da bi bila ravnateljica. Hotela sem biti na mestu svetovalne službe, saj na naši šoli tega ni bilo in to se mi ni zdelo prav. Ravno takrat, ko sem zaključevala osnovno šolo, se je odprl zanimiv program o pedagogiki in vedela sem, da želim iti tja.

»Imam zelo lepe spomine na osnovno šolo.«

»Tako lahko poznam vse otroke po imenu in priimku, vem pa tudi, v kateri razred hodijo. Prav tako poznam tudi vse zaposlene.«

Katere šole ste obiskovali?

Hodila sem na OŠ Videm, nato v Družboslovno šolo, to je zdaj Gimnazija Ptuj, ter še na filozofsko fakulteto v Ljubljani.

Kakšni so vaši spomini na osnovno šolo?

Imam zelo lepe spomine na osnovno šolo. V razredu nas je bilo 28, od tega samo 7 punc. Zelo radi smo nagajali učiteljem. Fantje so se pred poukom skrivali učiteljici za geografijo. Sedeli smo tudi na okenskih policah ... tam, kjer ne bi smeli (smeh). Za kazen pa smo morali obdelovati šolski vrt.

Ste bili na šoli priljubljeni? Kaj pa vaše ocene in najljubši predmeti?

Bila sem priljubljena, tudi predsednica razreda. Moji najljubši predmeti so bili slovenščina, zgodovina, šport in glasba. Nisem pa marala matematike in fizike. Vsa leta sem bila tudi odlična učenka.

»Današnji način se mi zdi primernejši in predvsem veliko prijaznejši do učencev.«

Kako pa se spominjate vašega ravnatelja?

Našega osnovnošolskega ravnatelja smo se že na pogled zelo bali. Drugače je bil prijeten in se je zavzemal za učence, bil pa je zelo strog.

Mislite, da sta mu podobni?

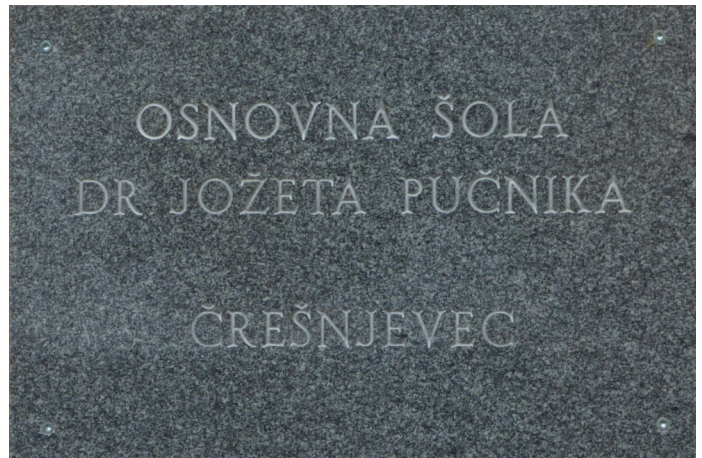
Jaz mislim, da mu nisem nič podobna, vsaj glede glasnosti ne. Mislim, da se lahko vsak obrne name in da imam prijeten odnos do učencev.

Kako se vaša in naša osnovna šola razlikujeta? Način dela katere se vam zdi primernejši?

V osnovni šoli nismo imeli telovadnice, telovadili smo v največjem razredu na šoli, zato smo bili veliko zunaj. Predmetnik in predmeti so si zelo podobni, razlika je le v učenju in ocenjevanju. Nekaj razlike je tudi v poimenovanju predmetov.

»Okoli šolskega dela ne bo nobenih sprememb.«

Prav tako včasih ni bilo skupinskega dela, govornih nastopov ter bralno učnih strategij. Današnji način se mi zdi primernejši in predvsem veliko prijaznejši do učencev.

Nameravate glede življenja na šoli ali njenega izgleda uvesti kakšno spremembo?

Okoli šolskega dela ne bo nobenih sprememb. Razen ko se bodo učitelji upokojili in bodo prišli novi. Spremembe na šoli pa so sicer že, a se trudimo, da bi lahko počasi začeli tudi prenovo notranjosti šole. Prenovili bi že obstoječe sanitarije, stopnišče, notranje pohištvo in mogoče tudi kakšno učilnico.

»Način in odnos do šole se brez ocen ne bi bistveno spremenil, vsaj pri večini učencev ne.«

Kaj pa zmeraj aktualne stvari, kot so omarice, stranišča zgoraj in šolski zvonec?

Ker za omarice potrebuješ kodo ali ključ, bi verjetno veliko učencev izgubilo ključ ali pozabilo kodo. Prav tako v garderobi zanje ni dovolj prostora. Glede sanitarij ima občina že obstoječ projekt, čakamo pa še na uresničitev.

Prvi razred pa nima časovno razdeljenih ur, zato bi bil za njih zvonec moteč. Prav tako pa nimamo napeljave, da bi zvonec zvonil v vsaki učilnici posebej.

Ste na vaši osnovni šoli imeli omarice?

Mi na osnovni šoli nismo imeli omaric, niti o njih nismo govorili. Glede garderobe smo imeli podoben sistem, kot je na naši šoli, le da smo si lahko na obešalnik obesili oblačila, copate pa smo na žalost morali vsak dan odnesti domov.

Veliko učencem se zdi šola brez ocen privlačnejša. Mislite, da bi se pri učencih spremenil odnos do dela in poslabšal uspeh, če ne bi bilo ocen?

Način in odnos do šole se brez ocen ne bi bistveno spremenil, vsaj pri večini učencev ne.

Foto: solaklavora.si

Kaj menite o ocenah in NPZ-jih v tretjem razredu?

V tretjem razredu staršem o znanju otroka več pove opisna ocena. Je pa večini številčna boljša, tudi lažje jo je primerjati. NPZ je včasih že bil v tretjem razredu, a so ga opustili. Zdaj pa so ga spet poskusno uvedli.

Ne zdi se mi nič slabega, saj učitelji dobijo povratno informacijo o njihovem načinu dela, starši pa o tem, koliko njihovi otroci znajo. Ne zdi pa se mi primerno, če se na podlagi NPZ-ja primerjajo šole.

»Znamo poslušati, pomagati in skupaj tudi rešujemo težave.«

Kako se vam zdi količina delovnih sobot?

Število delovnih sobot določi ministrstvo. Lahko pa se šola odloči, kdaj te sobote bodo. Dve delovni soboti nadomeščata počitnice 24. 12. in 3. 5. Ena delovna sobota pa je, ker bi bilo sicer v tem šolskem letu premalo delovnih dni. Letos smo se odločili, da bodo vse delovne sobote dnevi dejavnosti.

Kakšen je vaš odnos z delavci naše šole? Kako bi jih opisali v treh besedah?

Mislim, da imamo zelo dober kolektiv. Znamo poslušati, pomagati in skupaj tudi rešujemo težave. Tudi naši sestanki potekajo, kar se da sproščeno. Malce resnejše so le konference, da se lahko v miru pogovorimo o vašem uspehu. V treh besedah bi jih opisala kot delovne, iznajdljive in ustvarjalne.

»Nagajivi, vedoželjni in radovedni.«

Kakšno pa je vaše mnenje o nas, učencih?

Ponosna sem na vse učence! Zelo sem vesela, da sem tukaj in da tudi vi vsi hodite na to šolo. Na vas se »kregam« samo zaradi vaše varnosti. Ko pa pogledam na vaše rezultate, sem pa še toliko bolj ponosna.

Kako nas bi opisali v treh besedah?

Težka naloga (smeh). Na primer nagajivi, vedoželjni in radovedni.

Z gospo ravnateljico sta se pogovarjali
Ela Skale in Alina Tomažič, 7.r

DRUGA PRILOŽNOST

»Lilijana!« mama že petič zavpije z nenavadno neučakanostjo v svojem glasu. »Ja?« se končno oglasim mami in se trudim, da moj glas zveni odločno in jezno. »Lilijana!« se zasliši še enkrat. Končno vstanem, zaloputnem z vrati in se počasi odpravim v kuhinjo. Mama sedi pri mizi in pestuje mojega bratca. Ko se je pred dvema letoma rodil, sem bila stara enajst let. Takrat se mi je zdel zelo luštkan, potem pa je zrasel in mi gre vsak dan bolj na živce. No, saj tudi moja starša nista kaj prida. Ko se je Nicolas rodil, sta vso pozornost preusmerila nanj. Name se le še dereta. Mama je jezna zaradi vsega. Ravno se pripravlja na nov napad jeze, a jaz jo preprosto ignoriram.

Po svojem pridiganju me mama pošlje v šolo. Vzamem svoje kolo in se počasi, kolikor je le mogoče, odpeljem v šolo. Tudi tam je katastrofa. Stara sem 13 let in sploh še nisem imela nobenega pravega prijatelja. Vsi se mi posmehujejo, še učitelji me ne marajo, saj sem v šoli tiha in pogosto

presramežljiva, da bi odgovarjala na njihova vprašanja, saj bi lahko iz odgovora nastal nov posmeh. Temu primerne so tudi moje ocene, ki ne pripomorejo pozitivno k moji podobi v razredu.

Pouk se vleče. Sedem ur posmeha, učenja, posmeha, učenja, posmeha in tako naprej je lahko zelo napornih. Končno sedem na kolo in lahko začnem razmišljati o svojem skrivnem načrtu, o katerem se nikomur niti ne svita. Če sem poštena, niti sama nimam pojma, kaj naj naredim. Po nekajminutnem razmisleku sama pri sebi pomislim: »Pobegnila bom od doma! S kolesom se bom odpeljala v sosednje mesto, kjer v majhni gostilnici dela prijazna čistilka. V resnici se mi prijazna le zdi, saj je ne poznam, a to je moja edina možnost. Odidem danes, ko se bosta mama in očka, kot vsak večer, igrala z Nicolasom.« Ko tako razmišljam, se sploh ne zavem, da sem že doma.

Stečem v hišo. Nikogar niti ne pozdravim, le stečem v svojo sobo in zaklenem vrata. Izpraznim šolsko torbo in iz omare vzamem tri puloverje, dve kratki majici, kavbojke in nekaj spodnjega perila. Neopazno stečem v kopalnico, vzamem zobno ščetko in krtačo za lase ter odhitim nazaj do sobe. Z razmislekom poberem še knjigo in svojo najljubšo plišasto igračo. Ko se prepričam, da me nihče ne more opaziti, izmaknem še plastenko vode in vrečo piškotov. Pripravljena sem za pot.

Ura je točno 18.34 in odhitim skozi vrata, zgrabim kolo in odpeljem z domačega dvorišča. Zavijem iz ulice in že sem na križišču. Zavijem levo. Pot vodi mimo šole. Pred njo se ustavim. Opazujem to stavbo, polno žaljivk, ocen, zbadanja in drugih grozot sveta in vesela ugotovim, da mi, če moj ne ravno izpopolnjen načrt uspe, vanjo ne bo več treba.

Odpeljem naprej. Nestrpno gledam okrog sebe, boječ se, da me kdo ne opazi. Medtem ko zavzeto opazujem svet za mano, pred mano nenadoma zraste velik hrast. Nasilno me podre na tla.

Nenadoma se zbudim. Svet okrog mene je čuden in nepoznan, črna noč pa se je spremenila v belo praznino. V belini zagledam svoje starše, ki me prestrašeno opazujejo, kot bi videli duha. V moji glavi se naenkrat pojavi nešteto vprašanj, upanj in možnosti, a nimam moči, da bi karkoli rekla. Oglasi se oče: »Padla si ... Zvečer ... S kolesom ... Sama...« skrušeno zajecija in me z eno roko nežno poboža po glavi. Spomnim se svojega večernega namena, a ga tudi zaradi nemoči ne povem na glas. Starši me še vedno prestrašeno gledajo.

V sobo vstopi gospod, predstavljen kot zdravnik. »Med padcem si doživela rahel pretres možganov. Imela si srečo, da ni bilo kaj hujšega. Tukaj boš morala na opazovanjih ostati približno en teden,« pove zdravnik z zasanjanim tonom. Nato moja starša pokliče ven. Ostanem sama.

Pomislim in se spomnim nekaterih delov včerajšnjega dogodka, a nekaj mi ni jasno. V mojem rahlem spominu je tudi Tjaša, moja vzvišena, važna sošolka. In res. Izvem resnico o dogajanju in spomin mi ne laže. Tjaša me je na

sprehodu videla ob cesti, vso prepoteno ležati ob uničenem kolesu. Če ne bi bilo nje, bi verjetno moj pretres narastel v kaj hujšega. Tega se začnem zavedati komaj po treh dneh ležanja tu. Ti trije dnevi se zelo vlečejo in res ne vem, kako bom tukaj zdržala še štiri dni. Čas mi krajša predvsem razmišljanje. Razmišljam o vsem, kar se je dogajalo v zadnjih dveh letih, in vsakič znova prihajam do različnih vprašanj.

Zakaj sem padla? Zakaj me je Tjaša rešila? Zakaj sta starša tu, če me ne marata? Kako dolgo bom še tu? Bom lahko doma spet vse počela normalno? Vprašanj je res veliko, odgovor pa poznam le na eno. Ne želim več pobegniti od doma.

Zadnji štirje dnevi v bolnišnici so potekali z enako hitrostjo kot prejšnji trije, a zdaj sem končno doma. Pogovorila sem se s starši. No, tako se mi vsaj zdi. Tudi v šoli ni več tako hudo, saj sem se zaradi Tjaše prikupila še nekaterim njenim prijateljicam. Zdaj vem, zakaj me je Tjaša rešila, saj sem se ji že ves čas zdela prijetna, a zbadala me je, saj so me tudi drugi. Vem tudi, da sta mama in očka prišla, saj me imata rada. Prišla sem do zaključka: »Vsi ljudje smo le ljudje s človeškimi napakami in vsi si kdaj v življenju zaslužimo drugo priložnost!«

E.S., 7.r.

SLADKI DUHCI

SESTAVINE:

- 3 beljaki
- 160 g sladkorja v prahu
- čokoladno pisalo za dekoracijo
- nekaj koščkov čokolade

POSTOPEK:

Pečico ogrejemo na 100° C ter pladenj obložimo s peki papirjem. Z električnim mešalnikom stepemo beljake, da postanejo čvrsti. Nato pričnemo po žlicah dodajati sladkor v prahu, vendar poskrbimo, da se sladkor med stepanjem razgradi, preden dodamo novo žlico.

Ko je zmes čvrsta, jo z žlico nadevamo v dozirno vrečko oz.

aparata za dekoriranje in uporabimo navaden okrogel nastavek. Zmes v krožnih gibih iztiskamo na pladenj in med duhci pustimo po nekaj centimetrov razmaka. Pečemo 2 uri in na koncu pustimo, da se ohladijo.

Z rjavim sladkornim pisalom duhcem narišemo oči in usta, lahko pa uporabimo tudi košček temne čokolade, ki jo prej nekoliko stopimo, ter si pri njenem nanašanju pomagamo s paličico ali tankim čopičem.

OBISK KNJIŽNJICE JOSIPA VOŠNJAKA SLOVENSKA BISTRICA

V sredo, 7. 11. 2018, smo se sedmošolci skupaj z učiteljicama za slovenščino, Nino Miklavc in Špelo Leskovar, odpravili v knjižnico Josipa Vošnjaka v Slovenski Bistrici, saj naša šola tudi letos sodeluje v projektu Rastem s knjigo,

Približno ob osmi uri smo se s kombijem odpeljali izpred šole. Ko smo prispeli, nam je gospa knjižničarka predstavila knjigo Avtobus ob treh, ki smo jo vsi prejeli. Na koncu smo se odpravili še na ogled knjižnice, kjer smo si ogledali vse njene oddelke.

N.K., 7.r.

ČEBELARSKI CENTER V SLOVENSKI BISTRICI

Leta 2015 se je uradno pričela gradnja Čebelarskega centra v Slovenski Bistrici. Z odobrenim gradbenim dovoljenjem in vloženo precejšnjo vsoto denarja so lahko zgradili lepo stavbo. Velik delež je prispevala tudi občina Slovenska Bistrica. Kljub težkemu delu jim je uspelo opremiti tudi prostore: manjšo društveno prodajalno, kjer prodajajo razne sorte medu, društveno knjižnico, muzej eksponatov in predavalnico.

Zelo ponosni so tudi na to, da so 20. maja letos, na rojstni dan Antona Janše, obeležili 1. svetovni dan čebel.

Največ prostega časa so in bodo namenili poučevanju predšolske in šolske mladine o pomenu in življenju čebel ter ohranjanju zdravega okolja. Kajti pravijo, da je ozaveščanje mladine ključ do ohranjanja matere narave. Vse od krožkov do predavanj. Na številnih osnovnih šolah učenci že kažejo zanimanje. Znanje pridobijo iz literature in ustvarjalnih projektov. Upajo pa, da se bo v bodoče v krožke vpisalo vse več nadebudnih otrok.

Brez čebel ne bi bilo življenja, saj čebele oprahujejo rastline, ki proizvajajo kisik. So prijazna mala bitja, ki proizvedejo veliko izdelkov. Od medu do voska in cvetnega prahu, ki jih uporabljamo tudi mi.

Da bi izvedeli kaj več o njih, pa vas vljudno vabimo na ogled njihove predstavitve.

Naj medi!

K.V., 7.r.

ZGODBA O PREPIRU

Povem vam nekaj o prepiru. To je grd možakar v črni obleki z vojsko žalitev in grdih besed. Ogroža prijateljstvo, družino, razred in mnoge skupine. Če v skupini pride do prepira, ne moreš nadaljevati, najhuje pa je, ko v razredu pride do prepira in te nihče ne mara in vsi so proti tebi. Zagotovo na svetu ni otroka, starša ali celo babice in dedka, ki se še ni skregal. A vsak prepir se lahko reši. Tudi če je tisti najhujši, ko človeka ne moreš niti pogledati v oči, ali pa tisti čisto majhen. Ko se skregaš, te obleti tisti grd občutek, kot da si čisto sam, ampak nikoli nisi. Vedno imaš nekoga, ki mu zaupaš in on zaupa tebi. To je na primer tvoja družina, čeprav se skregaš tudi z sestro ali bratom. Tudi jaz imam brata, s katerim se kregava zelo pogosto, a se vedno podpirava. Zato ti svetujem, da se ne kregaš preveč ali pa se vsaj ne vtikaš v tuje prepire, saj ti lahko to pripelje prepire naravnost pred prag.

Z.P., 7. r.

SMEH JE POL ZDRAVJA!

»Kakšna je razlika med računalnikom in blondinko?«
»V računalnik vneseš podatke samo enkrat.«

»Veste, zakaj ima blondinka pod blazino sladkor?«
»Da sladko sanja.«

»Ali veste, zakaj so Kitajci in Japonci bolj napredni?«
»Ker nimajo blondink.«

»Ali veste, zakaj se blondinka smeji, ko vidi strelo?«
»Ker misli, da jo slikajo.«

»Zakaj ima blondinka v avtu sekiro?«
»Da lahko seka ovinke.«

»Zakaj blondinka brska s prstom po majonezi Tomi?«
»Ker išče Tomija.«

Janezek piše domačo nalogo, poleg njega pa dedek bere časopis.

Nenadoma ga Janezek vpraša:
»Dedi, kakšen stavek pa je to: V hiši ni nobenega vina več.«
»Strela, Janezek, to sploh ni stavek, to je katastrofa!«

Pride policaj v picerijo in naroči pico.
Natakar ga vpraša: »Ali vam jo razrežemo na 4 ali na 8 kosov?«
Policaj: »Kar na 4. Ker jih 8 ne bi mogel pojesti.«

Janezek sedi na klopi pri železniški postaji.
Mimo pride policist. Janezek se pošali in vpraša: »Ali veste razliko med tistim vlakom in vami?«
Policist mu reče: »Ne, ne vem.«
Janezek mu odvrne: »Ta vlak ni neumen, vi pa.«
Policist se odloči, da mu vrne in vpraša: »Ali veš razliko med tistim vlakom in tabo?«
Janezek odvrne: »Ne, ne vem.«
Policist pa mu odvrne: »Ta vlak gre v Ljubljano, ti pa z mano v zapor.«

»Ali veste, zakaj pride policaj v trgovino z nabito pištolo?«
»Ker na vratih piše akcija!«

Janezek teče po hodniku, vrata dvigala se počasi zapirajo.
Ženska stisne gumb in vpraša: »Ali greste z nami?«
»Ah, ne... zalet za stopnice jemljem!«

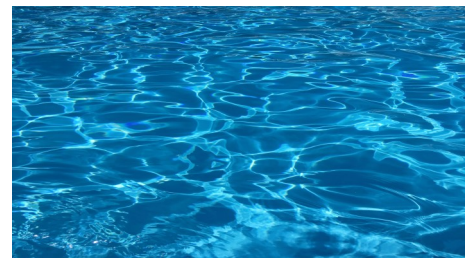
»Kako se sklanja dedek?«
»Dedek se ne more sklanjati, ker je preveč star.«

»Kaj pomeni, če je na nihajnih vratih razbita šipa?«
»Blondinka ni našla kljuke.«

Čakata blondinki na avtobus.
Prva vpraša drugo: "Na kateri avtobus čakaš?"
"Na 1," pravi druga, "na katerega pa ti?"
"Na 3," odvrne prva.
Nato se pripelje avtobus št. 13.
"SUPER," vzklikneta blondinki, "zdaj pa lahko greva skupaj!"

Janezek s kolesom drvi po klancu navzdol.
Spodaj se policist zadere: »Ustavi se! Luči nimaš!«
Janezek: »Beži, zavor tudi ne!«

Janezek se je vpisal na trening plavanja. Po nekaj minutah mučenja v bazenu pravi trenerju:
»Grem jaz raje domov.«
»Že!? Zakaj?«
»Nisem več žejen!«

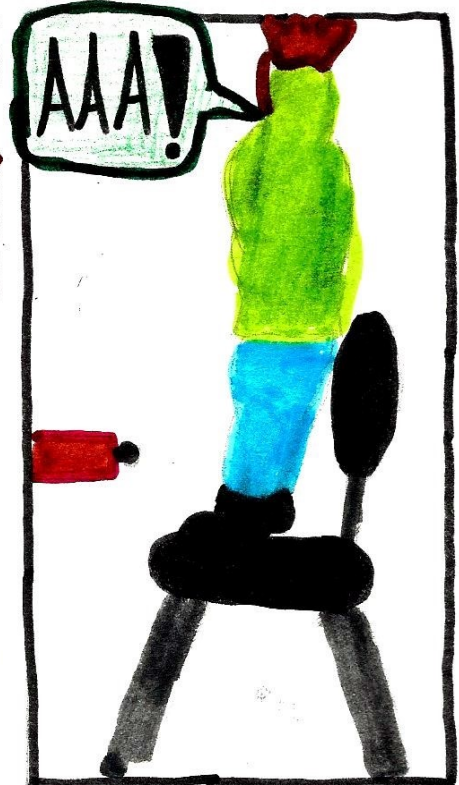
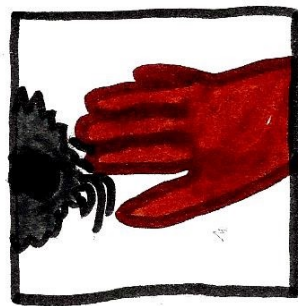
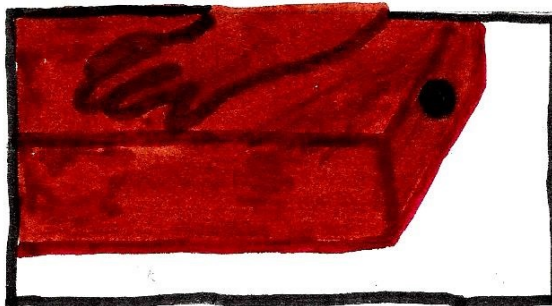

»Janezek, zakaj skačeš po učilnici!?« jezno kriči učiteljica.
»Učiteljica, pa saj ste rekli včeraj...«
»Kaj sem rekla?«
»Da, če se dovolj potrudim, lahko preskočim razred!«

VIC & ŠTOS

1. ŠOLSKI DAN

IZDELAVA SLUZI

Zadnje čase je še posebej med mladimi zelo popularna doma izdelana sluz. Taka sluz je lahko zelo različnih barv, velikosti in oblik, zanjo pa ne potrebujemo veliko.

POTREBUJEMO:

- lepilo
- sodo
- peno za britje
- tekočino za leče
- akrilne barve
- posodo
- žlico

IZDELAVA:

1. V posodo nalijemo lepilo, akrilno barvo ter dodamo ščepce sode. Vse skupaj dobro premešamo.

2. V posodo vmešamo peno za britje, dodajamo jo po občutku. Da bo sluz uspela, dodamo še tekočino za leče, ki jo dodajamo tako dolgo, da se nam sluz ne prijema več na posodo. Ko nam to uspe, jo še z rokami dobro pregnemo.

V.T., 7.r

GAJIN SVET

Gajin svet je slovenski mladinski film, ki govori – kot je že iz naslova razvidno – o Gaji in o njenem svetu oziroma življenju. Je zabaven, saj vsebuje veliko smešnih prizorov, v njem pa nas pričakajo še zelo razburljivi, pa tudi poučni prizori.

Gaja je prijazna, dobrosrčna in pogumna enajstletnica. Ima mamo, očeta ter starejšo sestro Teo, s katero se ne razume ravno najbolje.

Gajino, pa tudi življenje njenega očeta in sestre, se zelo spremeni, ko se mama, ki je po poklicu zdravnica, odloči, da bo odpotovala v Afriko, saj si želi zdraviti tamkajšnje bolne ljudi. Takrat se njihovo življenje obrne na glavo, saj se morajo navaditi na življenje brez ene družinske članice. Oče se mora navaditi na zgodnje vstajanje (kar mu ne gre ravno najbolje), na to, da mora Gajo vsak dan pravočasno pobrati v šoli. A to niso edini Gajini problemi, saj jih povzročata tudi Tea, ki si želi postati manekenka. Nevede se zaplete v veliko godljo, za katero stojijo kriminalci, ki se po spletu izdajajo za nekoga drugega in na tak način pridobivajo fotografije in podatke o mladih dekletih, ki si želijo postati manekenke.

Še dobro, da Gaja ve, kako bo vse to rešila!

Čeprav je Gajin svet mladinski film, si ga lahko ogleda tudi prav vsak odrasel, zato je ogled filma odličen za preživljanje časa z družino, ne bo pa vam dolgčas tudi, če si ga ogledate s svojimi prijatelji.

M. L., 7. a

PRIPOROČAMO

FILMI

- MAMMA MIA 2
- BOHEMIAN RHAPSODY
- GAJIN SVET
- DUCK DUCK GOOSE
- HOTEL TRANSLIVANIJA 3
- INCREDIBLES 2
- POČUTIM SE LEPO
- SMALLFOOT
- RALPH BREAKS THE INTERNET

Foto: cineplexx.si

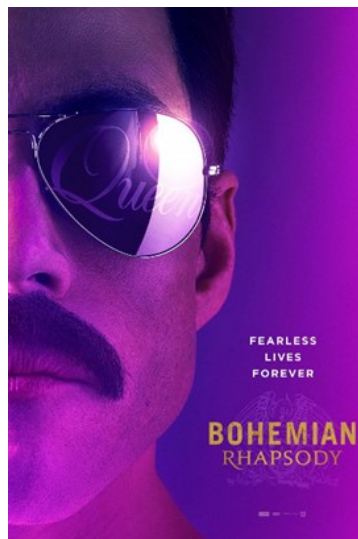

Foto: imdb.com

KNJIGE

- 220 STOPINJ POŠEVNO – Urška Fartelj
- AVTOBUS OB TREH – Nataša Konc Lorenzutti
- NOBEN GLAS – Suzana Tratnik
- TISTA NOČ – Kate McCaffrey
- ŠNOFIJEVA DRUŠČINA 3 – Boštjan Gorenc
- MIŠBURGER – David Walliams
- KNJIGE IZ ZBIRKE BLAZNO RESNO — Desa Muck

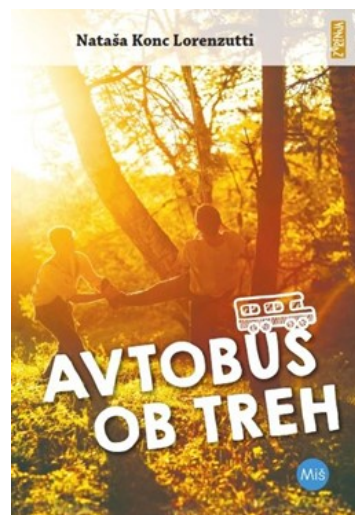

Foto: miszalozba.com

POGOVORI S VRSTNIKI IZ TUJIH DRŽAV

Osmošolci naše šole smo se povezali z osnovnošolci iz drugih evropskih držav, s katerimi se preko spletne strani eTwinning pogovarjamo v angleščini.

Naša mentorica je učiteljica Nina Globovnik, ki nas je v ta projekt tudi povabila. Vsi sodelujoči se že zelo veselimo spoznavanja in sodelovanja z drugimi vrstniki.

A.P., 8.r.

Upamo, da ste uživali ob branju vsaj toliko,
kot smo se mi zabavali ob ustvarjanju.

Učenci šolskega novinarstva